

"מזה אש"ב"

"כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם"

גיליון 55

פרשת וישב

אוצרי הפרשה

	ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	
	17:43	17:12	16:21	ת"א

ברית ה' חתום בבשרי

"ותתפשהו בכגדו לאמר שככה עמי", כוחו של היצר הרע הוא גדול ביותר, עד שאפילו יוסף הצדיק ענק שבענקים, היה צריך להתאזר בעוז ובתעצומות בכדי להתגבר על היצר הרע, **מסופר על הגאון מוויילנא, שפעם אמר לו המגיד מדובנא שהוא מקנא בו שאין לא יצר הרע**, דפק הגאון מוויילנא על השולחן ואמר בקול רם, "דע לך שהיצר הרע שלי בוער כאש עד לב השמים ובכל שעה ושעה אני נלחם עמו!" **הזוהר הקדוש כותב**, "ווי למאן דמשקר באות רשימא קדישא ווי למאן דמשקר בשמא קדישא עילאה לית ליה חולקא דישראל", **ואמרו חז"ל שישור לגיהנום ואינו עולה**, שכל הרשעים בא אברהם אבינו עליו השלום ומצילם, חוץ מזה שפגם באות הברית שעונו חמור מאוד, עד כדי כך שאין לו חלק באלוקי ישראל, **ולא עוד**, שישור לגיהנום ואינו עולה, זה מבחינו!!! **מכאן נלמד**, עד כמה העונש הוא חמור על האדם שאינו נזהר בשמירת ברית קודש, **ומאיך, אדם שנתנה לשמור על ברית קדשו, יכול להגיע לדגרות גבוהות.....**

בספר "מוסר חכמים" שכתב הרב יצחק שרם זצ"ל מובא מעשה המלמד על גודל קדושתו של האדם השומר על בריתו, המעשה היה בימי הסולטאן עבד אל מג'יד מלך טורקיה, עם רבי אברהם גלאנטי זצ"ל, שהיה מגדולי הדור ומגדולי המקובלים בזמן האר"י הקדוש, והיה גר בירושלים יחד עם הרבה חכמים ויחידיו למדו בישיבה, השנה ההיא הייתה שנת בצורת ויוקר השערים האמיר ביותר, וקופת הישיבה הייתה ריקה, **ועל החכמים ובני משפחותיהם הייתה מרחפת סכנת רעב וכלייה**, החכמים גמרו **אומר לשלוח שד"ר לחו"ל לאסוף כספים להצלת עניי העיר וחכמיה**, הפילו גורל את מי ישלחו לשד"ר, והגורל נפל על רבנו אברהם גלאנטי זצ"ל, רבי אברהם קבל עליו את הדין, ארז את חפציו ולקח צידה לדרך וירד לנמל יפו, עלה על האונייה ליסע לקושטא שבטורקיה, האונייה הגיעה לקושטא ביום שלישי, **אחר הצהרים כל נוסעי האונייה הסתכלו מעל סיפון האונייה, וראו כיצד כל אנשי העיר בורחים ומבוהלים, ושוטרים חמושים רצים בבהלה לכל עבר**, כל העם עלו על הגגות וצעקו, הדבר הטיל פחד על נוסעי האונייה ורב החובל לא רצה לקרב אל החוף, רבי אברהם נגש לרב החובל, וביקש להורידו ליבשה, כי הוא מקווה בעזרת ה' להציל את המצב, אמנם בהתחלה סרב רב החובל, בלחץ הקהל ומרוב פחדו, ולא רצה להוריד את רבי אברהם לחוף, אבל רבי אברהם אמר לרב החובל, שידע כי הדבר כרוך בהצללת נפשות, רב החובל ראה את רבי אברהם נשוא פנים, ומדבר בביטחון גמור, נשמע אליו והורידו לחוף בסירה קטנה, והיה כאשר דרכו רגליו של רבי אברהם על החוף, צעקו עליו השוטרים "זקן! זקן! ברח מכאן מהר!". **אמר רבי אברהם לשוטרים "אל תפחדו אני אתפשמ"**, העניין היה כך, באותו יום ברחו מבית המלך, שני אריות ונכנסו לרחובות העיר, וכולם החלו לברוח מפניהם, ורבי אברהם ראה את אחד מהאריות עומד לשבור דלת אחת, ולהתפרץ פנימה, תכף נגש אליו רבי אברהם ותפסו בזנבו, והאריות נכנע לפניו, **והיה האריות מהלך אחריו כסלה, וכולם היו מסתכלים עליו מהגות ומתפללים איך יהודי זקן סוחר אחריו את האריות כסלה**, רבי אברהם המשיך ללכת הלאה עד שהגיע למקום שהיה עומד שם אריה השני, ויתפסהו, ויקח את שניהם להובילם לבית המלך, וביקש רבי אברהם שיראו לו את בית המלך כי לא היה יודע את הבית, מאחר והוא זר במדינה, וגם השוטרים לא היו מתקרבים אליו, כי היו פוחדים מהאריות, ורק מרחוק הדריכו אותו כיצד להגיע אל בית המלך, **הסולטאן עבד אל מג'יד ומשנהו היו עומדים על הגג ומסתכלים בדאגה על העיר בסביבת שני אריות, פתאום**, הבחינו בזקן יהודי שסוחר את שני האריות, ויתפלאו מאד על כך, וכאשר הגיע רבי אברהם עם האריות לבית המלך, רמזו לו מהג שייכנסים במצודת הברזלים שלהם, ויסגרו במצודות, ואחר כך ציווה המלך להביא לפניו את הזקן, שהביא את האריות, ובבוא רבי אברהם לפני המלך, קמו השרים והמלך לפניו, ועשו לו כבוד גדול, והושיבו ליד המלך, וישאלוהו המלך "מי אתה ומאין באת", ואז סיפר רבי אברהם למלך שהוא בא מירושלים בתור שד"ר, כי הקופה ריקה והאנשים גועים ברעב, **וישאלוהו המלך "מאין יש לך גבורה גדולה כזו לקחת בידך שני אריות?" אמר לו, "אדוני המלך אין שום גבורה, אדרבה הנך רואה שהנני זקן וחלוש, אלא מצוה אחת יש בידי, כי ברית ה' חתום בבשרי, ולא טימאתי ולא קלקלתי חותמו של הקב"ה, לכן איני מפחד משום ברייתו" אז הבין המלך שאיש קדוש עומד לפניו, ותיכף פקד, ונתנו לרבי אברהם מתנה הגונה, באופן שלא היה צריך עוד לאסוף כספים, ונסע חזרה לירושלים, והביא אליהם את הברכה.**

ע"ו"ת "מזה אש"ב"

ד"רן הלכתי מהפרשה

הלכות "לשון הרע"

כתוב בפסוק ויבא יוסף את דגתם רעה אל אביהם (ל-ב) **פירש רש"י**, כל רעה שהיה רואה באחי בני לאה היה מגיד לאביו, ח"ו לחשוב שיוסף היה מדבר לשון הרע, זה בדרגה של יוסף שהקב"ה מדקדק עם הצדיקים כחוט השערה.

במעלת האיסור במספר לשון הרע (מתוך ספר חפץ חיים פתיחה לאונין ג-ה)

המרגל בחברו עובר בלא תעשה שנאמר (ויקרא י"ט ט"ז): "לא תלך רכיל בעמך". איהו רכיל? זה שטוען דברים והולך מזה ואומר: כך אמר פלוני עליך. וכך וכך שמעתי על פלוני שעשה לך. **אף על פי שהוא אמת, הרי זה מחריב את העולם**. ויש עונן גדול מזה עד מאוד והוא לשון הרע והוא בכלל לאו זה. והוא המספר בגנות חברו אף על פי שאומר אמת. אבל האומר שקר נמצא מוציא שם רע על חברו.

ונוכר גם המספר במה שכתוב (דברים כ"ד ח'): השמר בנגע הצרעת לשמור מאוד ולעשות. ופרשו בספרא, שמה שכתבה התורה לשמור מאוד, הכוונה שלא לשכוח מליזהר בלשון הרע, שלא תבוא עליך הצרעת על ידי סיפור זה.

ונוכר גם המספר בלאו (דברים ח' י"א) "השמר לך פן תשכח את ה' אלוהיך" שהוא אזהרה לגסי הרוח. כי כיון שהוא מלעיג על חברו, מן הסתם הוא מחשיב את עצמו לחכם ולאיש באנשים. כי אילו היה מכיר את נגעי עצמו, לא היה מלעיג לחברו. **וידוע מאמר חז"ל בסוטה** (ד): שעונן הגאווה קשה הוא עד מאוד, כמו שמוכח שם שעבור זה אין עפרו ננער לתחיית המתים. והוא כעובד כוכבים ומזלות, ושכינה מיללת עלי, ונקרא תועבה.

ע"ו"ת - מהלכות "זנוכה"

האם יש חיוב להתפלל מנחה מוקדמת בערב שבת של חנוכה?

נכון להתפלל מנחה בערב שבת לפני הדלקת נרות חנוכה, מפני שתפילת מנחה היא כנגד קרבן התמיד של בין הערביים, ונרות חנוכה הם כנגד הנס שנעשה במנורה, ואת המנורה היו מדליקים תמיד אחר קורבן התמיד של בין הערביים, וכן תפילת מנחה תדירה יותר, ותדיר ושאינו תדיר תדיר קודם. אמנם אין דין זה מעכב, ולכן אם לא מוצא מנין קודם ההדלקה, לא יתפלל ביחיד אלא יקדים את ההדלקה. (שו"ת יחוהו דעת חלק א' סימן ע"ד).

האם צריך להסביל את הכסות של הדלקת נרות חנוכה?

ישנם כמה טעמים לטבילת כלים בירושלמי (עבודה זרה פרק ה הלכה טו) כדי להוציא אותם מטומאת גוי ולהכניסו לקדושת ישראל. ועוד בחז"ל טעמים חבוא, מטעם שתשימש הכלי יהיה לצורך סעודה. עוד טעם שהכלים לא ישמשו לשמירה, כלומר שישתמשו בהם עצמם. והכסות של נרות חנוכה נועדו לשימוש להדלקה, ולא לצורך אכילה ושתייה וכו... על כן כלי שנקנה מגוי, אינו צריך טבילה כדי להדליק בו נרות חנוכה, ואין בזה משום "הקריבהו נא לפחתך", (חזון עובדי חנוכה ע"י לה - ד"ה וכו'). (וכן באגרות הראש"ל"צ לרב יצחק יוסף מכתב - י').

אנשים הנמצאים בקווי החזית?

האם חייבים בהדלקת נרות חנוכה בצריפים ובאוהלים, או שיוציאים ידי חובת המצווה בהדלקת נרות חנוכה שמדליקות נשותיהם בביתם המשותף? במקום שמתפללים חייילים במניין, ואפילו הם בקווי החזית בצריפים ואוהלים, מדליקים נרות חנוכה בכרבה בין מנחה למעריב, כדין בית הכנסת. (שו"ת יחוהו דעת חלק ז סימן קו).

באר יצחק

הרה"ג יצחק לורי שליט"א רב העיר נשר וחבר מועצת הרה"ר

קרה מקרה מצער בבית הכנסת שלנו בשעה שהגביה את הספר תורה לפתע השתחרר העמוד השמאלי מהתיק ונפל לארץ מה הדין המגביה ומה הדין הרואים דבר זה האם צריכים להתענות?

מנהג ישראל, שמי שנפל מיזו ספר תורה, מתענה יום אחד לפחות, אבל אין חובה על שאר הרואים להתענות.

ואמנם, בדרך כלל, טוב הדבר שכל הרואים יתענו יום אחד, אם הם בריאים ויכולים להחזיק מעמד בתענית, וכן דעת מרן רבינו עובדיה יוסף זיע"א.

אולם בנדון שלנו קל יותר, משום שלא נפל כל הספר תורה אלא רק חלקו השמאלי, ולכן יש פוטרים לגמרי מתענית במקרה זה,

אבל מאחר שרבים מהפסוקים מחייבים תענית, נראה להכריע, שהמגביה עצמו שנפל מיזו ספר התורה, יתענה יום אחד אם הוא בריא, ושאר הרואים פטורים מלהתענות,

ומכל מקום, כדאי מאוד שכל הרואים יקבעו יום אחד תענית דיבור, או לפחות חצי יום יעסקו בתורה ובתפילה כל אותו היום, וה' הטוב יכפר בעד עם ישראל אמן.

זיווג ומוסר

מרן רבינו הרה"ג הרב יפת טייירי שליט"א גדול רבני תימן

"וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו" (לז-כט)

אדם בא לעולם הזה, ובסוף שנותיו חוזר לבור (לקבר), ואז אם רוב שנותיו העביר בהבל וריק, אז ויקרע את בגדיו וישב אבל ובכבי, על זה שלא ניצל בעולם הזה כל דקה בלימוד תורה ובמעשים טובים, ורואה כמה חשוב עבודת ה' יתברך, כמה שווה כל מצווה כל תפילה, כמו שאומרים בשם הגר"א, שכאדם נפטר מן העולם הזה, בזמן שבין הפטירה לקבורה האדם רואה ומכיר מה זה ערך של מצווה, ואז האדם אומר אני רוצה לרדת לענות רק אמן/מכורך הוא וברוך שמו, אבל אומרים לו נגמר, אתה הייתה לך הזדמנות, כמה חבל שאנו לא מנצלים את הזמן כמו שצריך, וכן יש אנשים שחושבים שהם תמיד הולכים בדרך נכונה, ופיתאום רואה, שאין יוסף בבור לא עבדתי את ה' בדרך שרצה הקב"ה, בדרך התורה והחכמים, לכן אנו צריכים ללכת אחר החכמים וגדולי הדור, ולא לזוז מהם ימין ושמאל.

"ויקחו את כתונת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתונת בדם" (לז-לא)

ירושלמי מסכת יומא (פ"ה ה"ג) מובא, כתונת מכפרת על שפירות דמים, וכן כתונת הייתה מכפרת על לובשי כלאיים, כמו שכתוב "ויטבלו את הכתונת בדם". וכן בזבחים (דף פח:ל) כלומר, שהאחים לא רצו להבהיל את יעקב שהם מכרו, אז אמרו נשחט שעיר עזים, הואיל ודמו דומה לדם האדם, ואז הטבילו את הכתונת בדם, ובאמת, מכאן ולדורות סבלנו עלילות דם ביהודים, הואיל ובה התחילו השבטים, בעניין שהיו הנוצרים הורגים ערל, והיו אומרים שהיהודים צריכים את הדם הזה למצות כפסת, וזה בגלל העלילה של האחים שהמשיכה לנו לדורות!..

עזרת מבית ההוראה

יביע אומר

התנא דבי נשיאה מורינו הרה"ג אהרן בושבול שליט"א

מה מברכים על המסטיק?

הרב משה לוי כתב בספרו 'מונחת אהבה' (והסכים אתו הרב מאזוז) שלא לברך 'שהכל' על מסטיק, כי אין הנאת מעיו כלל,

אך הרב עובדיה יוסף זצוק"ל ב'בחזון עובדיה' פסק, שכן יברך, מכיוון שהרי לתוך המסטיק מזריקים תמצית של סוכר וחומרי טעם, והרי אותה תמצית נבלעת בגוף, ועליה יש לברך 'שהכל', וזומה לקני סוכר שהיו נוהגים ללעוס ולירוק, אך לא דומה ללעיסת גת, כי סוף סוף הגת טעמה מר.

האם בהגבחת ספר התורה מותר לחזור על הפסוק "על פי ה' ביד משה" פעמיים?

מותר, שהרי זה אינו דומה למה שאמרה הגמרא, שאסור לומר 'שמע' 'שמע' פעמיים, שהרי נראה כאילו קורא לשתי רשויות חס ושולם.

האם אדם יכול להפריש את מעשר הכספים שלו להוריו?

אם צריכים לכך וזאי שיתן להם, "מבשרך אל תתעלם".

האם מותר לעשות כושר לפני תפילת שחרית?

נחשב צורך מצווה, וניתן להקל לעשות כושר לפני התפילה.

יביע אומר

מרן הראשון לציון נשיא מועצת חכמי התורה הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

"וישב יעקב" (ל"ז, א)

כתב רש"י ביקש יעקב לישב בשלוה – קפץ עליו רוגזו של יוסף אמר הקב"ה הלא די לצדיקים מה שמתוקן להם לעוה"ב ומבקשים לישב בשלוה בעוה"ז?

הקשה מרן זיע"א, וכי לא יתכן, שהצדיק ישב בשלוה ויזכה גם בעוה"ז וגם בעוה"ב, והרי מצינו אצל משה רבינו, ואצל רבי יהודה הנשיא, שזכו בשתי שולחנות גם בעוה"ז וגם בעוה"ב?

ותירץ מרן, חז"ל אמרו מעשה אבות סימן לבנים! וכל התלאות שבאו על יעקב אבינו, הם סמל ודוגמא לצרות הרבות שעברו על בני ישראל, מאז ועד עתה, ומשום כך, לא יתכן שיעקב ישב בשלוה, בעוד שבניו אחריו יתייסרו בצרות בגלות, שהרי מעשה אבות סימן לבנים.

עוד ביאר מרן, כל צרותיו של יעקב אבינו, שהיה עם יוסף עם דינה עם עשו עם לבן, הכל רמז במילה "וישב":

א- היא האות השנייה של יוסף, א- היא האות השנייה של דינה,

ב- היא האות השנייה של עשיו, ב- היא האות השנייה של לבן,

וכל אלו גרמו צרות רבות ליעקב אבינו ע"ה.

"וישנאו אותו ולא יכלו דברו לשלום" (ל"ז, ד')

יש לברר ע"פ מה שאמרו חז"ל, הנפטר מחבירו לא יאמר לו "לך בשלום" אלא "לך שלום", שהרי יתרו אמר למשה "לך לשלום", ועלה והצליח, ואילו דוד שאמר לאבשלום "לך בשלום", הלך ונתלה, וזהו שכתוב "ולא יכלו דברו לשלום", כלומר, השבטים היו שונאים את יוסף, ולא יכלו לומר לו "לך לשלום".

כשורה משמחת לתושבי ראשל"צ!

לשאלות בדיני טהרת המשפחה, ובדיקת מראות, שמתווה בדרכו של מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל שעל ידי:

בית הוראה - יביע אומר

בפלאפון- 050-4162455

ניתן להעביר מראות - לרח' שבזי שלום 7 שכונת נחלת יהודה ראשל"צ!

ת"ס

מחפשים לתעד רגעים מרגשים?

מיטל מלכה-צלמת מקצועית המתמחה בצילומי הריון, חלקקה, ילדים, גיל שנה ומשפחה בטבע במחירים נוחים.

יחד ניצור תמונות מלאות רגש, אהבה וזיכרונות שישארו אתכם לכל החיים.

לתאום-0526654805

להודרת העלות דרך האתר

עלוני "דרשו" - או עלוני "לדעת!"

העלוני להצלחת כל התורמים והמסייעים-

אופק מלכי הי"ו, הדר בת מישל, יקיר עזני הי"ו, דניאל דניאלי הי"ו, יגאל קרול הי"ו, וכל התורמים בעילום שם!

העלוני בהוצאת דפוס 'אמגריה' הרצל 6 ראשל"צ - שיבוץ להצלחה וברכה, וכל הישועות אמן!

העלוני לעלוני נשמע של

דוד בן גרציה הי"ד/ עמרם בן שלום/ יהודה בן יעקב ורצח/ ר' שלמה בן יוסף מעתוק,

העלוני מוקדש להצלחת פלג טל אלפסי הי"ו, וזכה לברכה במעשה ידיו אמן!

העלוני מוקדש להצלחת פלג טל אלפסי הי"ו, וזכה לברכה במעשה ידיו אמן!

ילד: סבתא למה את אוכלת ירקות?

הסבתא: כי גור בריא לעיניים

הילד: אבל סבתא זה מלפפון.

איש אחד עלה לאוסטרוס. האיש שואל את הנהג: האוטובוס הזה ישיר? הנהג עונה לו: בשבילך הוא גם ירקוד....

לרע בר קיימא- אליטור בת ציפורה - גל בת יעל. להצלחה בכל העניינים- חיים בן מרים, מיטל בת ציפורה, נאור בן מיטל, אילי בת מיטל, ירין שרה בת מיטל.

רב מורשה ומוסמך "מהרבנות הראשית לישראל"

לעריכת חופה וקידושין

הרב יוסף חיים עדני שליט"א

להזמנות בטלפון- 0504162455